

יום רביעי י"ג באדר – תענית-אסתר

כל ל' יום¹⁵ , מעוברת ומניקה¹⁴ (אפילו שאין בו סכנה)

או לשתות. ואם רגיל לשתות בקולו¹⁹, אין צריך להתנות לשתיה מי שלא ישן, מותר לו לאכול עד שיעלה עמוד השחר¹⁸.

(י') 'עננו! בברכה בפני עצמה בין ואלוהינו, אומרו של שלום על מפתח פאנו', "אם יש בבית-הכנסת אף רק שלושה מתענים"

סליחות²² :

, ובמיוחד: אשמנו, י"ג מידות, שמע קולנו, וכן אבינו מלכנו.²³ רגילים לאומרן בעמידה

מנהגנו לאומרן אחרי נפילת-אפיים, כסדר המופיע בסידור בהוצאה מעודכנת²⁴

ה הערה 26 . א-ל מלך ראה הערה בפיוט אדם בקום ראה הערה²⁵

קריאת התורה :

קוראים. 'ויחל' בשחרית ובמנחה גם אם יש רק שלושה מתענים

. ואם קראוהו, וצר לו להודיע זאת מפני חילול השם – יעלה מי שאינו מתענה²⁷; לא יקראוהו לעלות לתורה

אפך... "בשעה שהאזל עיניו מן העולם, קודם שילך לאותו עולם" עבדו ציבור בקול רם ורק אחר שסיימו, אומרם הקורא בתורה

מ אותו בתפילה) יש להפסיק מעט בין "בשם" ל-"ה", כי בפסוק מופיע תחת המלה "בשם"²⁸ טעם מפסיק, הטעם 'טיפחא'

מחצית השקל :

נתיני מנחה נותנים 'מחצית-השקל' לצדקה[ובפרט לעניות-הכנסת ובית-המדרש, שהם בדוגמת המשכן והמקדש²⁹

השקל המספיק "שור" סחצות"ק ו"מסכת עקב"ב לאותו מקום" ובאותו זמן [בארה"ק ת"ו] בימינו: שלושה חצאי שקלים]

מנחה :

, ומברך. אחר-כך שלוש ברכות ע'מגן דוד'. יהללו, חצי קדיש⁴⁰ לתפילה – "בשעה מאוחרת"

האחרון, והש"ץ **משיאין משאית עפ"י** **אומר** **יש"א** **אל"ה** **לכפרת פשונ'ם** **נוהגים** נשיאת-כפיים בכל יום, נושאים כפיים בתפילה זו

אין אומרים תחנון, ולא 'אבינו מלכנו' .

ובפרט עניינים הקשורים בתשובה, ש'עיקר התשובה בלב' – הרי 'מחשבה טובה, הקדוש ברוך-הוא מצרפה למעשה'"

קריאת המגילה ב'מבצעים':

מתחילת השקיעה. ובשעת הדחק גדול – אפילו מ'פלג המנחה' בשעת **בבית** ניתן להתחיל את הקריאה

נענית, ודאי יכול להקל בזה), וחולה מותר אפילו לאכול ממש, אך יבקש מאדם אחר שיזכרנו לשמוע מגילה אחר-כך

יום חמישי, י"ד באדר – פורים

מנהגנו ללבוש בגדי יום-טוב מבערב .

גם בפורים יורד **האָבֿל** (רח"ל) לפני התיבה .

וגם יברך ⁵⁰ ולשמוע קריאת המגילה **האָבֿל** תוך שבעה הולך לבית-הכנסת להתפלל ערבית

קריאת **האָבֿל** ⁵⁴ בערבית – 'ועל הניסים' ⁵⁵הרחמן הוא יעשה לנו ניסים

קריאת המגילה ⁵⁷ :

מי שטרם נתן 'מחצית השקל' כנהוג, יתננה עתה לפני קריאת המגילה.

לשמיעת קריאת מגילה וכו' על-ידי [רמקול], טלפון ורדיו וכיוצא-בהם [=גם לא בשידור חץ] – כי אין זה קול אדם כלל"

כאגב טענת הקריאה עומדים מימין ומשמאלו של הבעל-קורא הרבי ה' שומע את המגילה מעומד

וון להוציא ידי-חובה את כל השומעים והם יכונו לצאת. אסור להפסיק עד לאחר שיסיים ה'ץ ברכת "הרב את ריבנו"

קדת, כדי שלא יטעה) עד מקום שהקורא אוחז בו, כדי שלא יצטרך לחפש קריאה אחרת⁶⁵ כשרה החל מתיבה זו ואילך

"מכים 'המן' במקום שנזכר 'המן' בתואר כלשהו⁶⁶ 'האגגי', 'הרע' וכיוצא בזה"

לא עמד להרוג ולאבד" (ח,יא); "ואיש לא עמד יא את המגילה קוראים כשתיהםסורות: "להרוג ולאבד /

מה אחת, בן-מאליס והבני-מאחא קולא (און) מן כל-מה-זכירת ונפירת' (ט,י). הציבור קורא אותם תחילה, והתינוקות מכין

"מנענעים את המגילה באמירת 'האיגרת הזאת' (ט,כו) ו'איגרת ה'פזרים הזאת השנית' (ט,כט)"

ר קדיש (יהא-שלמא). עלינו. קדיש⁷⁰תום. אל תירא. אך צדיקים 70 אחר-כך

. (72). ואם לאו – יברך הקורא מגילה לנשים (בלבד⁷¹) – מברכות לעצמן (מעומד

הרמ"א פסק שאין לברך אחרי קריאת המגילה אלא בצבור⁷⁸, וכן היא ההוראה לרבים

75 "ורדכי..." , ויאמר 'ועל הניסים' "גם בלילה⁷⁴ שמח, וירבה קצת בסעודה"

שחרית :

קריאת המגילה לכתחילה – מהנץ החמה, ובשעת הדחק – מעלות השחר.

לכתחילה אין לטעום. (אף לאחר שחרית) גם קודם קריאת המגילה של היום

בשמונה-עשרה – ועל הניסים. אין אומרים תחנון לא-ל ארך אפיים. חצי קדיש

מלפני שחלש שלחן ערוך למה ק' (מלפני חזקתו של ק'), ושלחן ערוך פסקו לכל אחד. 'זכר עמלק' – קוראים זכר ואחר כך זכר.

. ברית מילה: נוהגים⁷⁹ מול לאחר קריאת המגילה

. "שמיעת וקריאת המגילה – בתפילין דרש"י"

כוונו גם על מצוות משלוח-מנות ומלכות-לאביונים וסעודת פורים קוראים את המגילה בשלוש ברכות, כולל "שהחיינו"

ומרים: 'שושנת יעקב'. 'אשרי'. 'ובא לציון'. קדיש שלם⁸⁰ אומר אן מחזירים את ספר-התורה להיכל. ואומרים 'בית יעקב'

שמחת פורים. – חובתה לשמוח כל היום⁸² ככתוב "מי משתה ושמחה"

במשך יום הפורים היה הרבי משתדל. לאכול 'אוזן המן' ממולא פ⁸³ג, לקיים מנהג ישראל בזה

תה עבדו בברכה עד השקיעה, ואם איחר, שלא יוכלו לשמוע את כולה לפני-כן, יקראו בלא ברכה עד צאת-הכוכבים

משלוח-מנות **ח"ב** לשלוחות מנות **מגיד-מאש** או משקאות לאדם אחד;⁸⁵ איש לרעהו ואישה לרעותה

הוא אחד מן המלומדים הראשונים שדאג להמריבה לשלוח מנות לרע⁸⁸ וצדקה לאביונים – משובח

יש אומרים שמשלוח-מנות צריך להיות על-ידי שליח.

הקטנים קטנים' יכולים לתת 'מחזות לאביונים' לקופת צדקה ונהג ישראל לשתף גם את הקטנים בכל ענייני הפורים

כדאי לערוך 'כינוסי ילדים' ביום הפורים, ובאותו מעמד יקיימו הילדים 'משלוח מנות' ו'מתנות לאביונים'

ב'ימי הפורים נהגו הקטנים והקטנות ללבוש ⁹⁵עטרה', ותבוא עליהם ברכה

משתה ושמחה :

יט' להתחיל את הסעודה ביום "תפילת מנחה מוקדמת, ואחר-כך הסעודה בכת המזון.

גם בני ירושלים צריכים להרבות היום קצת במשתה ושמחה

רת פורים	מעט	רק ,	"טוב לעסוק מעט בתורה קודם הסעודה" ¹⁰⁹
----------	------------	------	--

"שמחת פורים גדולה הרבה משמחת יום-טוב"

נוהגים לאכול 'קרעפכין' (=בצקים ממלאים בבשר) בסעודת פורים

אצריך להיות על-פי ההגבלות דתורת החסידות, ואין צורך להאריך בזה, כיוון שהדברים ידועים ומפורסמים, וגם בדפוס"

[illegible]

108 פורים בביתו, עם בני משפחתו... הרי יכולים להוסיף בשמחת פורים 'ברוב עם' לאחר הסעודה בביתו עם בני משפחתו"

שוב בלילה, כיוון שגם ב'עד דלא ידע' יש דרגות זו למעלה מזו, ויש להתייגע כדי להגיע ל'לא ידע' באופן נעלה יותר

ל. עניין שטחי יותר, עניין הקשור ומביא לידי הוספה בשמחה, אבל בכל אופן הרי זה עניין¹⁰ של 'תורה', ככל ענייני התורה

בהתוועדות פורים, נהג הרבי לעשות מגבית עבור 'קופת רבינו'

והכנות למבצע פסח, כולל לדאוג למעות-חיטין, מזון ולבוש, כיוון שמיום הפורים עצמו מתחיל ב"שלושים יום לפני החג"

¹³לְוַהֲגִים לְשִׁיר 'הַאֲפִּקְאָזָאִי'.

**יום שישי,
ט"ו באדר, שושן פורים**

, ועדיין לא קידשנו את שם ה' ונשאנו כעובדי אלילים, והמגדלים חמישי **צבא הקולות** של הלילה. הנמצא בירושלים

בירושלים עיה"ק הוא יום הפורים, ונוהג כאמור אתמול בערי הפרזות.

בעיר חיפה קוראים את המגילה גם בס"ו,¹⁴ כי היא ספק מוקפת חומה

בערי הפרזות: אין אומרים תחטן ואסור בהספד ובתענית¹⁵ מרבין קצת במשתה ושמחה

שמחה גדולה יותר, וכן בכל יום מיום החודש, עד שביום האחרון דחודש אדר צריכה להיות שמחה מופלגת ביותר

ספרה לכתוב – שפה העצמאית והמשל'ת' ¹⁸ וסגנון התקשורת ¹⁹ בקולות המבצע והפואמ'י ²⁰ די' ביטוי' גם אחר-כך, ואז למתחיל מבצע פורים האמיתי

רים השמחה גדולה יותר, בגלל שבהם ניתוסף גם ענין הגאולה "מיסמך גאולה לגאולה"¹⁹, גאולת פורים לגאולת פסח

(משיחת ט' אדר ה'תש"נ, סה"ש תש"נ ח"א עמ' 332.

2) דד ס"ג שאין גוללין ס"ת בציבור, וע"ש בב"י ד"ה וכתב המרדכי).

שבת כל יום, ואין בה חביבות (הרב שבת ש"י פרידמן, צפת ת"ו).

4) שער־אפרים שער י ס"ב.

5) לוח כולל-חב"ד.

6) ק'ע"ח 88 ופ"ר שישם"ט ע"ח 59 מ' 443 ת ש"פ זכור תשמ"א, הנחת

7) יערי מגילה', הוצאת 'היכל מנחם', ירושלים תשס"ב), עמ' רמה.

אין לברך ברכת התורה על קריאתה לנשים בסם). (שו"ת מנחת-יצחק ח"ט סי'

8) ספר-המנהגים עמ' 72, והביאור באריכות בהערה שם.

הקוראים בתורה במבטא הספרדי או במבטא הנהוג בארה"ק שאינם מבדילים כלל בין צירי לסגול, אין מקום לכל זה.

9) של פורים (ביררנו מאנשים נאמנים שהרבי לא נהג בזה כלל).

10) צ"ע הרי לכאורה יכול לקיים שתיהן, וע"ש במקור חסד, עכ"ד).

11) ספר-המנהגים עמ' 33. לוח כולל-חב"ד.

12) לוח כולל-חב"ד, ש"פ נח.

13) נוסף בשם 'תענית אסתר', ראה בלקוטי-שיחות כרך ו עמ' 371.

14) רבה מכאב עיניים (שם), וזקנים תשושי-כח (כה"ח תק"נ ס"ק ו).

15) ה, ומניקה – בפועל (ראה נטעי-גבריאלי בין-המצרים פ"ה, וש"נ).

16) דינה כחולה (שו"ע אדה"ז סי' של ס"ה), נטעי-גבריאלי שם.

17) ידעת ח"ב סי' עח, ונטעי-גבריאלי נישואין ח"ב פכ"ה ס"ג ד וש"נ.

18)

שברש"י הנ"ל משמע שתענית ציבור קלה יותר מתענית יחיד).

19)

עות באם עושה זאת לרפואה, לכון דעתו בתפילה וכיוצא בזה.

20)

ור ה"שבעה שאכלו" כלל (וראה 'התקשרות' גיליון לג עמ' 18).

21)

משנה-ברורה סי' תקס"ו ס"ק יג.

22)

נים מאמירת תחנון, 'והוא רחום', 'א-ל ארך אפים' ו'אבינו מלכנו'.

23)

מובא מס' קיצור של"ה.

24)

"ר נשיא דורנו הנדפס בסוף 'סדר הסליחות על-פי מנהג חב"ד'.

בשנת תשכ"ו יצא רק לאמירת ה'סליחות', ואז אמר 'אשמנו' מפני שלא היה זה אצלו בסדר התפילה ('אוצר' עמ' רנ).

25)

רי, הוצאת אשכול ח"ב עמ' תקכ"ז) ועבודת ישראל (עמ' 619).

26)

ת תפילת הרבי בסליחות שניתן לשמוע בבירור "כמו שהודעת".

27)

ו' ולא עד בכלל. ואחרי "אתה תענה, ה' אלוקינו" סוגרים הארון.

28)

ספר-המנהגים שם.

29)

צדק (שער המילואים ח"א סי' י, ובמהדורת תשנ"ד או"ח סי' קי).

אורה כן משמע משו"ת הצ"צ הנ"ל המביא לצירוף גם "ז' שאכלו פחות מכשיעור" שהרי מדובר שאח"כ יאכלו כרגיל).

30)

ברורה סי' תקס"ו סוף ס"ק כא ושו"ת מנחת-אלעזר ח"ב סי' עד.

31)

שערי-אפרים שער ח סעיף קז.

32)

ט"ע 18. ודלא כמ"ש בשערי-אפרים שם, שאומר רק עם הש"ץ.

33)

לוח כולל-חב"ד, צום גדליה.

34)

ח"א עמ' 182, וסה"ש תנש"א ח"א עמ' 320) - 'אוצר' עמ' רנג.

35)

ולל חב"ד כתב שבירושלים נותנים זאת ביום י"ד קודם המנחה.

36)

לוח כולל-חב"ד, ע"פ הרמ"א סי' תרצ"ד ס"א ממהרי"ל.

37)

ספר-השיחות תש"נ ח"א עמ' 299.

38)

כמו-כן לא מצאתי טעם לזה שיש הנותנים ג' פעמים ג' מחציות.

שם"ק וק"ל צמח"ק ש"ק בלשם ב"ר אהרן ובענין ליל ושתנש"א וכו' ביום מא' 33. לה לקדושה ממש - 'שערי' (המועדים' אדר, עמ' קמה. ג

ועניינה: נתינה בבת-אחת סכום השווה לכל - עבודה שלמעלה מגדרי האדם, 'התוועדויות' תש"נ ח"ב עמ' 311.

39)

לכאורה כאשר הם נותנים בעצמם, אין האב צריך לתת עבורם.

40)

כ. וכמו ששנינו (שקלים פ"א מ"ה) "אם שקלו – מקבלים מהם".

קל – שגם מחצית השקל עניינה 'צדקה', עיי"ש. וראה גם לקוטי-שיחות חכ"א עמ' 469. סה"ש תשמ"ט ח"א עמ' 287.

41)

בהן נעילה" נוהגים להתפלל מנחה רק "סמוך לשקיעת החמה".

42)

ב'סדור רבינו הזקן עם ציונים והערות' (לרב ראסקין) עמ' שכא.

43)

ם עמ' 550 וש"נ, ונטעי-גבריאל הל' בין-המצרים פי"ג ס"ו וש"נ).

44)

לקוטי-שיחות כרך כ' עמ' 352, וש"נ.

45)

לקרוא או לשמוע שוב לעצמו ולבני-ביתו עם כל הברכות בזמן.

46)

רמ"א ומשנה-ברורה סו"ס תרצ"ב.

47)

מ"א (139) הוא הראשון מ'מנהגי האדם' (ו"ר' ש"אינם הוראה לרבים"

48)

במ"ש בנטעי גבריאל הל' פורים (מהדורת תש"ס) פרק עט ס"ט.

49)

חות של ערב ראש השנה (רמ"א סי' תקפ"א ס"א ומחה"ש שם).

50)

רמ"א סי' תרצ"ו ס"ד.

51)

י"ש. וכן דעת רוב האחרונים, נסמנו בילקוט-יוסף ח"ה עמ' רמד.

52)

ע"פ המג"א תרצ"ו ס"ק ב, ושלפי דעות אחרות רק ממעט בזה.

53)

לענין אבילות (וע' הדעות בארוכה בס' דברי סופרים יו"ד שם).

54)

, שער המילואים [ח"א] סי' יא [בהוצאת תשנ"ד: או"ח סימן קיג].

55)

לאות", אבל - בסידור מופיע ללא "ונפלאות", וכן צ"ל למעשה.

56)

ם יהיו לרצון השני (ראה בס' אשי-ישראל פמ"ח הערה י, וש"נ).

57)

ת רדב"ז ח"ד סי' יג, הובא בקו"א לשו"ע אדה"ז סי' רעא סק"א).

58)

לקוטי-שיחות כרך ט עמ' 336. כרך כ"א עמ' 496.

59)

נה (וכמדומה כך נפוץ בין אנ"ש. וראה כף החיים תר"צ ס"ק ב).

60)

'אוצר' עמ' רנד.

61)

שלא תהיה נגררת על גבי קרקע, ואף לא תלויה מעל השולחן.

62)

ספר-המנהגים, וש"נ בעניין השומעים. 'אוצר' עמ' רנה.

63)

מ' 14. וראה שו"ע אדה"ז סי' ריג ס"ז, וכף-החיים שם סוס"ק כב.

64)

בשו"ת מהרי"ל, מהדורת מכון-ירושלים, ס"ע נו. 'אוצר' עמ' רנה.

65)

ראה שו"ע סי' תר"צ ס"ג-ו ונו"כ, משנה-ברורה שם ס"ק יט.

66)

המדתא' (ראה ב'אוצר' עמ' רנז, וב'התקשרות' בשנים קודמות).

ד הגבאים החוששים מ'בילבול' הילדים ומגבילים אותם, וכן נגד המכים 'בעל כרחם' בקול דממה דקה... ('אוצר' שם).

67)

ספר-המנהגים שם, 'אוצר' עמ' רנח, וש"נ.

68)

ב"ד, כף-החיים סי' תר"צ ס"ק צו מבן-איש-חי. וראה 'אוצר' שם.

69)

בדק בוודאו - נענע הרבי את המגילה במקומות אלו ח' פעמים.

70)

מנחת-אבות סי' נו, עיי"ש. והמסקנא – שעדיף [בהנחת השיחה

71)

ע"פ שו"ע אדה"ז סי' ח ס"ג.

72)

המגילה לנשים בבית הרב, ובירכו לעצמן 'על מקרא מגילה'.

73)

האדמו"ר מברך גם ביחיד לפניה ולאחריה, הן בלילה והן ביום.

74)

רמ"א סי' תרצ"ה ס"א.

75)

אבל לא 'מגדול', 'אוצר' עמ' רעז.

76)

וע' רמ"א סי' תרפ"ב ס"א, ושו"ע אדה"ז שנסמן לעיל הערה 55.

77)

מועדים' להרב שבתי ש"י פרידמן, צפת תשס"ו עמ' 181, עיי"ש).

78)

לל-חב"ד. לדעת המג"א סי' תרצ"ד זהו זמן נתינתה לכתחילה.

79)

ח"א. וראה מהרי"ל עמ' תכו, וש"נ. אוצר-הברית ח"א עמ' רעח.

80)

ספר-המנהגים שם, 'אוצר' עמ' רסח, וש"נ.

81)

שער-הכולל שם אות כג.

82)

'שערי-המועדים - פורים' עמ' קמה.

83)

'התקשרות' שם.

84)

שו"ע סי' תרפ"ז ס"א ונו"כ.

85)

שו"ע ורמ"א סי' תרצ"ה ס"ד.

86)

מבלות על הרבנית (תשמ"ח) – שם בשו"ת שבסוף הספר סי' ב.

87)

דורת מכון ירושלים עמ' תלב). גשר-החיים ח"א עמ' רכת. רסא.

88)

רצ"ה. והאדמו"ר מקיים זאת לשלושה אנשים (מאכל ומשקה).

89)

ישעיה נז, טו. רמב"ם פ"ב מהל' מגילה הי"ז.

90)

ג' ישראל לשלוח מנות ע"י התינוקות. וראה גם 'אוצר' עמ' עדר.

91)

ובמיוחד מתנות לאביונים, ראה בס' קדושת-לוי, קדושה שנייה.

92)

'התוועדויות' תשמ"ז ח"ב עמ' 561.

93)

ע"ד הצגות לבנות בפורים - ראה היכל-מנחם כרך ב עמ' קמה.

על כך הרבי: "אם כן - אין זו הצגה כלל", והכוונה שאי-אפשר בלא"ה, אבל יש לעשות זאת רק "בקול ענות חלושה".

94)

שיחת ש"פ תרומה, ו' אדר תש"מ.

95) 'התוועדיות' תשמ"ח ח"ב עמ' 484.

96) מנהגים שם, ולוח כולל-חב"ד, משו"ע או"ח תרצ"ה ס"ב בהג"ה.

בספר-המנהגים שם הביא הרב' סתירה לכאורה בדעת אדה"ז אם יש חיוב לאכול פת בפורים, עיי"ש.

97) רק התחילה ביום, ועיקרה היה בליל ט"ו – שיחת פורים תשי"ט.

98) לוח כולל-חב"ד, ע"פ שו"ע אדה"ז סי' קפח סעיף יז.

99) ראה הערת הגהמ"ח שו"ת מנחת-יצחק ע"ז, בלוח 'דבר בעתו'.

100) ות פסח, מתחילים "מפורים ואילך" (שו"ע אדה"ז סי' תכט ס"א).

101) 'שערי-המועדים - פורים' סי' י'.

102) ספר-המנהגים שם ובעמ' 38, וש"נ. ועד"ז באג"ק ח"כ עמ' קסז.

פני שכינה, שסימן חשמ"ל [חנפים, שקרנים, מספרי-לשון-הרע, לצים], ע"כ. וכנראה שע"ז אין הבטחה, אלא תלוי בנו.

103) ראה ספר-המנהגים עמ' 58, 'אוצר' עמ' רעז.

104) 'התוועדיות' תש"נ ח"ב עמ' 372.

- 105) מרות שלאחריה (תודה להרב יהודה ליב שי' נחמנסון מרחובות).
- 106) מ' רצ, ובכרך אלול-תשרי עמ' שסט-שע בקשר לשמחת-תורה.
- 107) ור העניין במכתבו שנדפס ב'התוועדויות' תשמ"ב ח"ב עמ' 980.
- 108) ספר השיחות תשמ"ט כרך א, עמ' 335.
- 109) ועדויות בקשר לימי הפורים, כדי שיהיו באופן של 'חזקה', עיי"ש.
- 110) 'התוועדויות' תשמ"ה ח"ג עמ' 1426.
- 111) ספר-המנהגים שם, וראה ב'אוצר' עמ' רעט-רפג.
- 112) 1280, תשמ"ח ח"ב עמ' 303, תנש"א ח"ב עמ' 399, 339, ועוד.
- 113) שם שציווה לנגן גם 'קול ביער' (שם, ניגון כג) - 'אוצר' עמ' רצב-ג.
- 114) מהמקומות באה"ק ת"ו חל דין זה גם עתה, ולא רק בירושלים".
- 115) שם שצ"ל לפנים משורת הדין, צריך שתהיה הרבה שמחה, עיי"ש.
- 116) נתיישנה (שלכן לברכת חתנים צריך בכל פעם 'פנים חדשות').

117) יום שיחות פורים תשד"מ ותשמ"ה, ומשיחת ש"פ פרה תשמ"ה.

118) שם, משיחת פורים תשמ"ו.

119) שיחת ש"פ פרה תשל"א.